

Somos Béla

AUGUSZTUSI VASÁRNAP PANNÓNIABAN

A Hungaroring napja, a magyar nagydíjé, na, kié lesz
 felbőgnék a bőgni tudók s a nagy mindenség egy pillanatra megáll
 Démon Hill meg Szergej Alézi és Horger Antall a rajtkőn
 két óra csupán (csupán?) és pezsgőt fröcsköl a győztes
 hetvenhét népmese hetvenhét kör előttük
 (köd) utánuk és füst, hadd bőgjön föl az élet (pardon: az Élet)
 szél támad a kertek alatt, motoros sárkányrepülő téved
 föléd, modern Ikarusz, igyekszik a Napba
 a fenyőfa tövében madár (csíz, stiglic vagy sárgarigó) tolla közt turkál a macska
 véres a bajsza, gyorsabb volt, mint az elmélázó madár
 a kakukkos óra méri az órát a konyha falán
 ennyi a múltnak, ennyi a tűnődésnek, emennyi a vágynak
 trópusokon - de ez nem trópus - az esték gyorsan leszállnak
 rövidebb ez a nap már mint volt az ötven nap előtti
 van-e győztes, ki a győztes
 (ha tudtam volna se tudnám)
 másfél hónap és ősz lesz

JÁTSZOGATSZ A CSÖNDDEL

a fűszálak kiszurrannak kezéből
 hosszú zöld álommal válik az eső
 a tűz a tűzben összeborzolódik
 elaluszik ő is idő előtt

emlékezete padlásain rossz
 seprők hevernek s gazda nélküli
 kémények füstjét veri vissza olykor
 a szél a házba arcába üti

arca ott van az agyagos szobaföldön
 agyaggolyók közt agyagkatonák
 masíroznak csak össze ne törjön
 a kicsi szekér el ne vesszen a zsák

jövőt múltat múltat jövőre
 cserélgetni nem tudhat minden ember
 négy évszak át meg átrobog fölötte
 guggol a földön eljátszik a csönddel